เพลงตามไมยราพ

ต้นไอยราพ

เพลงตามน้อยราพ

เพลงตานโอ้ยราพ

เพลงตามโบราณ

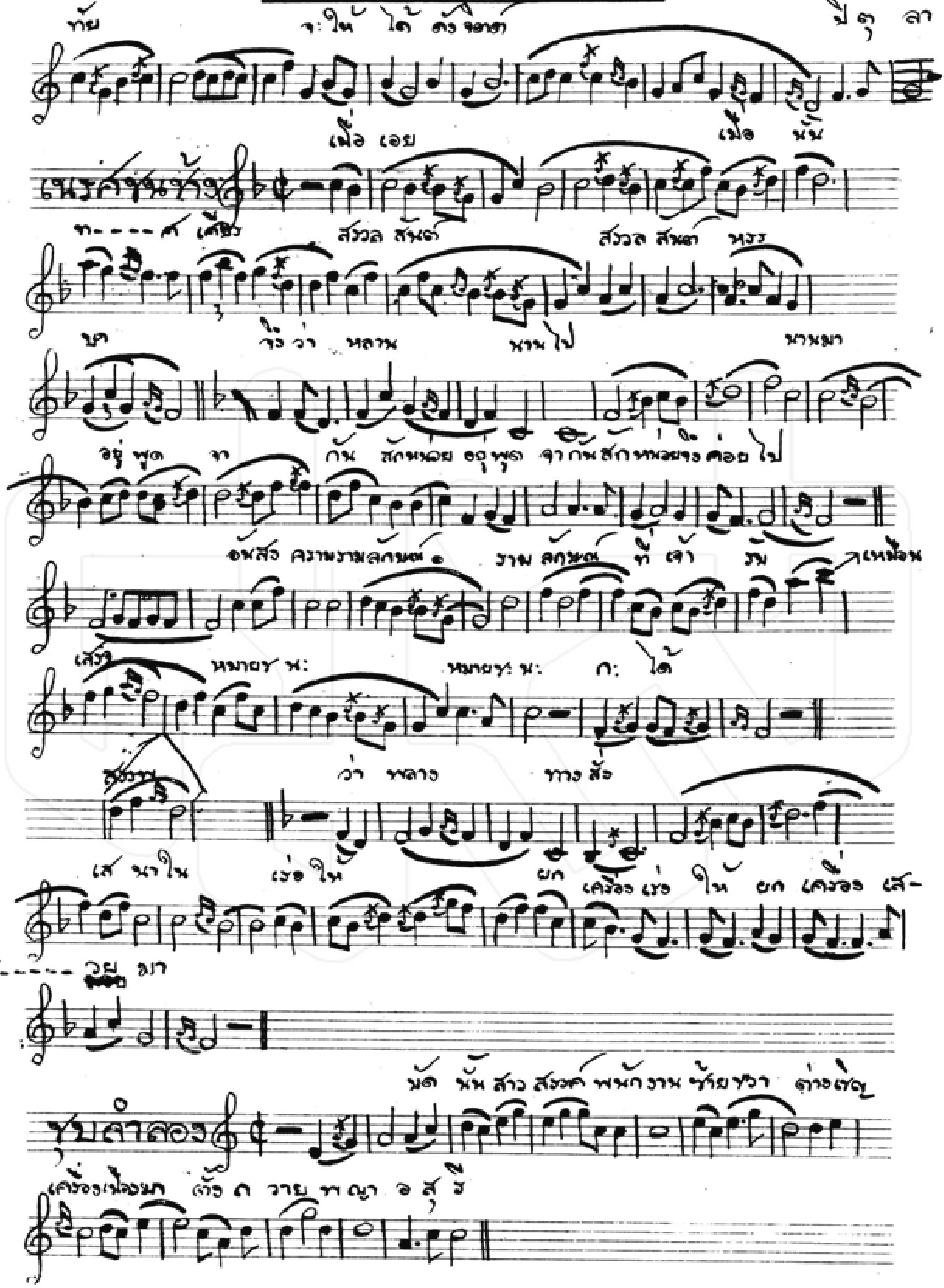
เพลงทับไวยราพ

เพลงตามน้องหวาพ

ตับไมยราพ

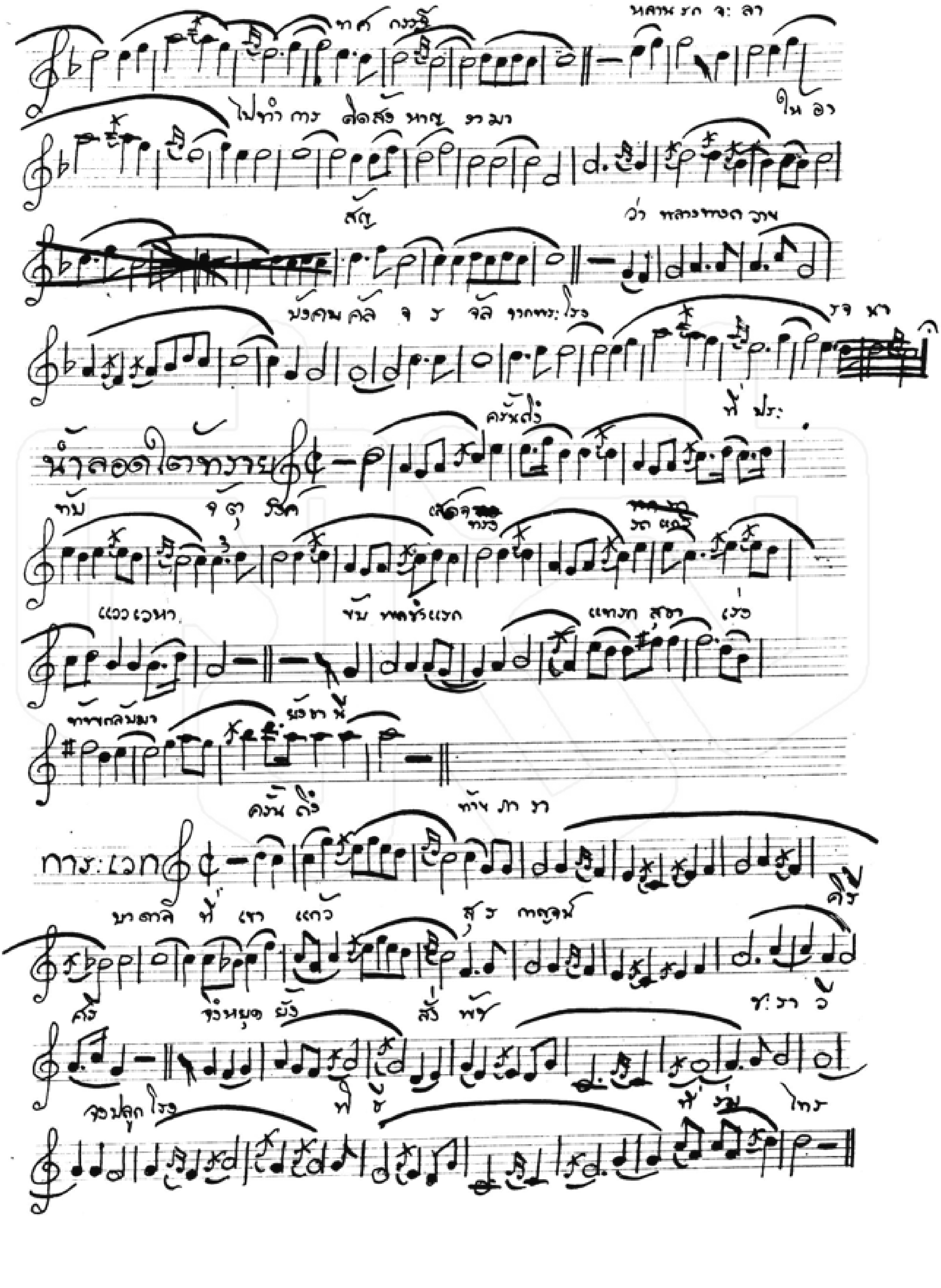
เพลงตามโบราณ

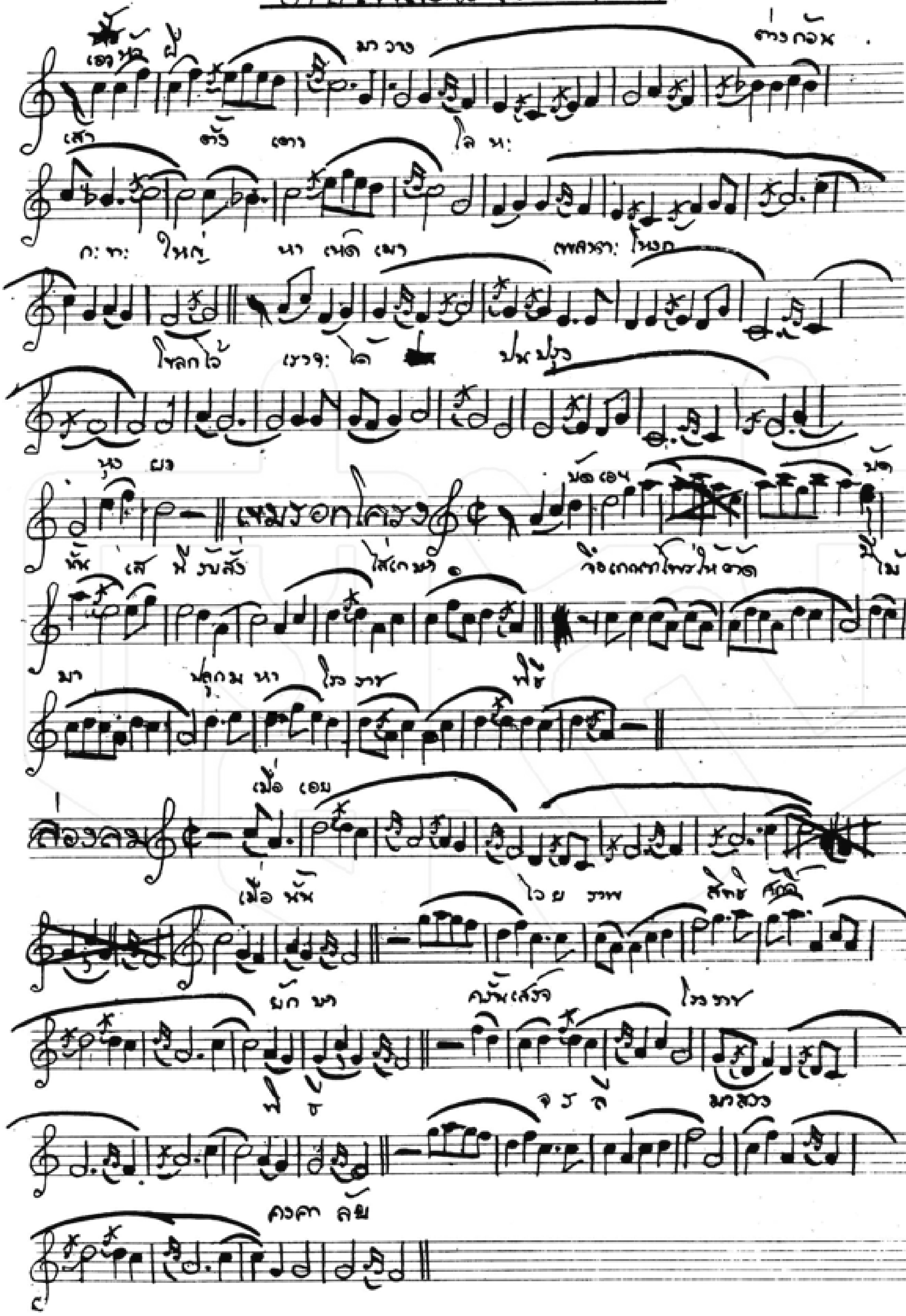
เพลงตามใจนางพ.

เพลงตามใจราษฎร

ต้นเพลงไวยราพ

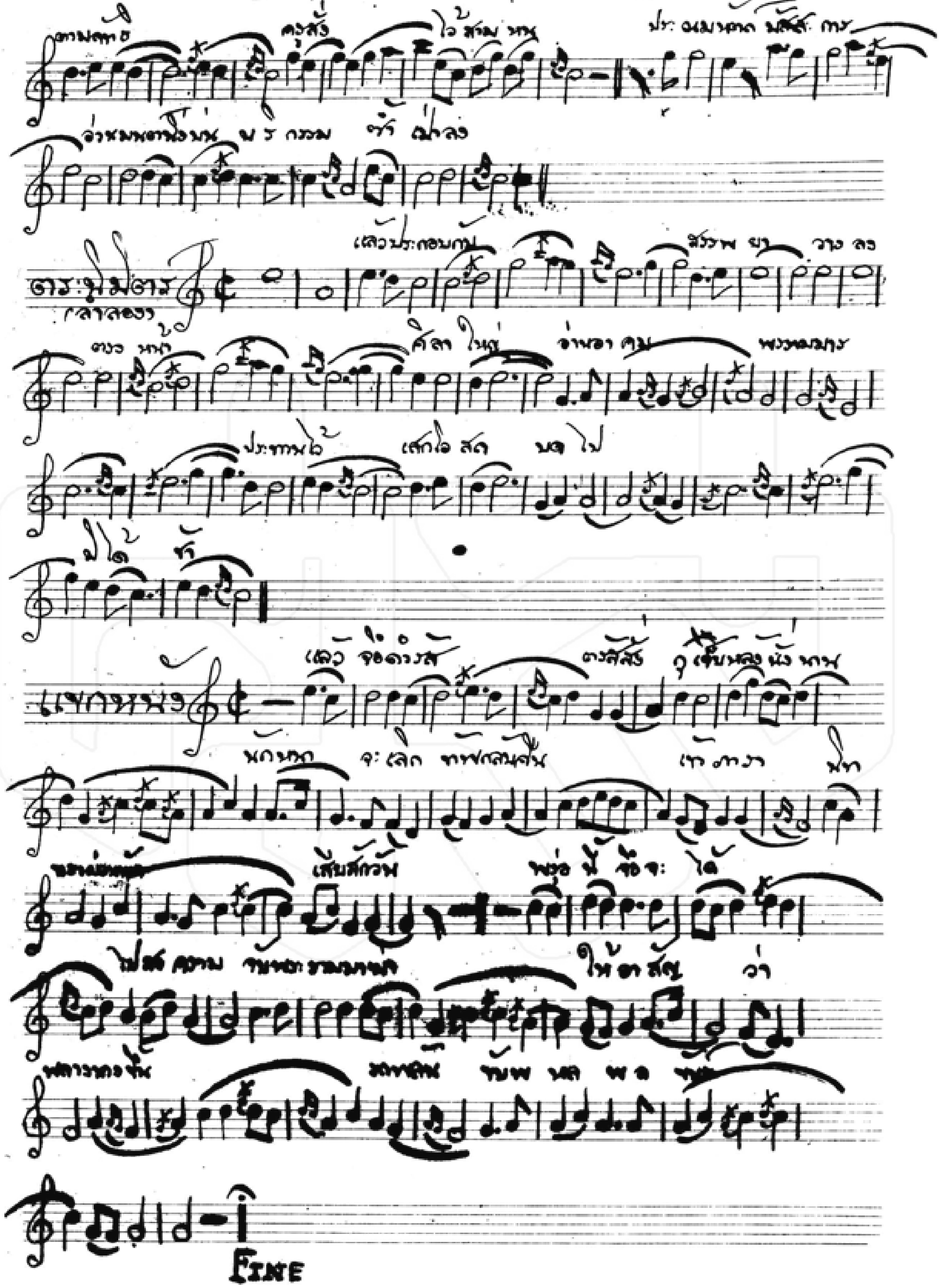
เพลงตับไวยราพ

ชมตลาด
มาระคนปรุง ปนลงกลาง

เพลงตามโลมรวพ

ทัพพิชรัตน์

ภาคหนึ่ง

เพลงช้า

เมื่อนั้น
ในมหาพิชรัตน์ยักษ์นั้น

แต่ว่าเว้นเป็นหม้ายมาหลายปี
จึงมีของมัวด้วยไรที่

ได้ลูกน้อยหอยสังข์มาเลี้ยงไว้
รักใคร่เป็นมหาจริงชีวิต

พี่เลี้ยงอุ้มชูเชยชิด
ลืมคิดถึงใจว่าห่วงตัวตาย

ลมพัดหวน

เมื่อเวลามาถึงตามที่
นางนั้นจะสิ้นสูญสลาย

ให้ร้อนเนื้อเดือดทั้งไม่สบาย
จะผันผายไปไม่พ้นเวร

จึ่งอุ้มองค์พระสังข์ร่วมชีวิตรัก
โลมลูบจูบภักตร์แล้วร่ำพร่ำ

สั่งพี่เลี้ยงเพียงประคองครองบังคับ
เสียใจพลันกลับกลายแผลงฤทธา.

เชิดฉิ่ง

บัดใจแปลงกายเป็นนางยักษ์
จำสิ้นชีวิตเป็นหมู่ยักษา

เพื่อกระหน่องบ้องภักตร์ที่ตักตา.
ตื่นดงพงมาพาดลี้ — เชิด.

ต่อยหม้อ

ครั้นถึงที่มาวาลง
เหม็นฟุ้งเนื้อเนื่อเลือดลี้

นางยักษ์อยากกินใกล้ยืนดี
เท้าไล่เลี่ยวลิดสกัดแสกง. — เพลงนี้

นาคราช

ที่มาตามใจกระทิงมหิงษา
ตัวเก่ากล้าฤทธากล้าแกร่ง

ใจตัวจ้ามิ้มเสือเหลือแรง
ฮึกแข็งท้าวเขาเพลงกลาง

ตัวใหม่พ่วงพีมีมัน
เลือดกลั่นกินเล่นเป็นอาหาร

กระดูกกระเดือกเคี้ยวไม่ทันทาน
ตะลึงลานวายชีวาจะตาย

ฝรั่งควง

นางกินเหลือล้นจนเลอ
ท้องใส่เอ่อเหลือจะบั่นหั่น

ลงลากป่ากลางดงไม่ย่อท้อ
พอพลบค่ำต่ำแสงสนธยา,

จึ่งไม่ยั้งที่หยุดพัก
เดินซ้ำรักแรมทางกลางป่า

บัดดลถึงหน้าศาลา
มิตรภาคกลับกลายหลงมาไป — ตระ น.ม.

(จบภาคหนึ่ง)

ตับพิรุฬห์รัตน์

ภาค ๑ สลง

ขอมเล็ก.

เมื่อนั้น องค์พระสังข์ทองผ่องใส
ราตรีเกที่บรรทมใน กุฎีระลึกตรึกตรอง

พม่า.

คิดถึงชนนีที่เกิดเกล้า จะไกลจากเศร้าทุกข์ทนหม่นหมอง
แต่มาอยู่เมืองมารกับยักษา มิรู้ว่าเป็นตายร้ายดี
อดคิดถึงตัวก็อยู่ไม่ได้ ทำใจจำจิตรคิดหนี
เที่ยวไปให้ทั่วปัฐพี เห็นที่จะได้พบพระมารดา.

กะบี่ลีลา,

กลางคืนดื่นดึกเดือนเที่ยง ที่เลี้ยงหลับสนิททั่วหน้า
ค่อยค่อยลงจากเตียงเมียงมา. ออกจากห้องไสยาทันที

อัปสรสำอาง

ลอบลงชมทองในบ่อทอง ผิวเนื้อนวลละอองผ่องศรี
เป็นทองเนื้อธรรมชาติชาตรี สมถวิลยินดีดั่งใจคิด.
แล้วจึ่งไปมะม่วงสาขช้อ ที่ไว้รูปเงาะลักลิด
หยิบรูปแล้วเล็งเพ่งพิศ ยกชิดขึ้นมาปองอาลัย.

หกบท สองชั้น

โอ้ว่าอนิจจามารดาเลี้ยง เคยถนอมกล่อมเกลี้ยงรักใคร่
แสนสนิทที่สวาทดังดวงใจ มิให้ลูกยาอนาทร.

หกบท ชั้นเดียว

พระคุณล้นล้นมากมายสุดแดน ยังมิได้ทดแทนพระคุณก่อน
วันนี้ลูกยาขอลาจร สองกรข้อนทรวงโศกาลัย - โอด

ขอมแขกไทร

ครั้นคลายทุกข์ทรงคิดขึ้นมา จะอยู่ช้านักมิได้
เกลือกว่ายักษามาแต่ไพร. หนีไปไม่ทันจะเสียการ.
เอารูปเงาะสวมองค์ทรงเท้าแล้ว. ใส่เกือกแก้วถือไม้เท้าห้าวหาญ
เหาะขึ้นเวหาเหินทยาน ออกจากเมืองมารรีบมา — เชิด.

ตับพิมชรัตน์

ภาคสาม

ปีนตลิ่ง

เมื่อนั้น
โฉมนางพิมชรัตนยักษา
เที่ยวเล่นเพลินชายหลายเวลา
ก็เหาะกลับคืนมายังเมืองมาร — ๔๑

ตวงพระธาตุ

ครั้นถึงปราสาทมณีที่สำนัก
ร้องเรียกลูกรักก็ไม่ขาน
เลยหาแห่งใดไม่พบพาน
นางมารให้ร้อนหวาดประหลาดใจ

ตลุ่มโปง

บัดนั้น
บรรดาพี่เลี้ยงน้อยใหญ่
เห็นนางยักษามาแต่ไพร
กลัวภัยภาวะเลละล้าละลัง
จำเป็นจำเอาไปน้อมเกล้า
แกล้งเล่าผลแต่หนหลัง
ทูลข้อแต่ทูลเล่าให้คุณฟัง
จนพระสิริหนีพรากจากไป

โอ้ลาว

เมื่อนั้น
นวลนางพิมชรัตนยักษ์
ได้ฟังดังจะสิ้นชนม์ประลัย
หมองหม่นในใส่เพียงขาดใจ
ลูกพ้อยกลอยสวาทเขาลาดแคล้ว
หนีแม่ไปแล้วหรือไฉน
เหมือนเพชรแก้วไม่เห็นไปเจาะไพร
ก็เหาะไปด้วยอกหนักหวั่นหัก
จำจะต้องตามไปให้ทันด่วน
ตั้งจะหันตามทางวางตะลึก
คิดพลางทางสั่งพลยักษ์
จากสำนักวิมานเหาะระเห็จไป — ๘๑

กระบอก

มาถึง
ยังเนินบรรพตาเขาใหญ่
แลไปเห็นคนมนุษย์ไกร
บนเวหาลอยยอดเขาดังก่อนหา
ปีนผ่าผิวพิศเพ่งอยู่เป็นดร
มั่นลูกรักของเราแล้วสิหนา
ตนเมื่อหัวร่อทั้งน้ำตา
ร้องเรียกลูกยาด้วยยินดี

สร้อยเพลง

นั่งอยู่ใยนั่นพ่อขวัญเจ้า
เคลื่อนใจใครเล่าเจ้าจึงหนี
มาเที่ยวกลหัวอยู่กลัวตี
ดาเอาเด็ดชีวนั้นมี
นางร้องไห้ให้ร่ำแล้วชวนเรียก
ปีนตะกายตะเกียกขึ้นไปหา
ด้วยเดชะอำนาจมนต์ยา
นั่งเอนให้เมื่อ ลาสิ้นกำลัง

พราหมณ์ดีดน้ำเต้า

พลัดตกหกล้มจนดินแยก
ขาแข้งสีข้างขัดคัดหลัง
โชคดีที่อกเพียงจะพัง
ชดนั่งเป่ามนต์ด้วยจนใจ

สิงโต.

ลูกพ่อตกลอยสวาสดิ์ร้องมารดา. แม่ก็ยังเลี้ยงมาจนเติบใหญ่
ไม่ให้ระคายเคืองสิ่งใด เจ้าพูดมีแม่มาได้ช่างไม่ดี
แม่ดูสำมาตามด้วยความรัก เจ้าสิ่งใดไม่ทักให้เท่ารัตร์
อกแม่จะแตกตายวายชีวิตร์ สุดคิดอยู่แล้วพะดวงใจ.

ลมพัดชายเขา

แม่เอ๋ยแม่เจ้า เลี้ยงพามาแต่เยาว์จนใหญ่
พระคุณล้นพ้นแผ่นไตร. จะเปรียบด้วยสิ่งใดคนนี้ไม่มี
ดูลูกจะเลี้ยงแต่แรกเกิด หากความจำเป็นดอกจึงหนี
เป็นห่วงเหลือล้นด้วยชนนี จะกี่พรอดพร่ำรำพัน โอด

กบเต้น

ฟังคำลูกรัก. พบชีวิตเพื่อรักอาสัญ
ผมพ่ายค่ำตาจาเปลี้ย เขาไปนั้นไหนเลยจะกลับมา.
เกิดอ่อนอายอะหน่อยหนี อันเอาเหตุชนนีจึงมาก่อ
ก็จะไปก็ไม่ขาดหน้าชะตา. เชิญมาหาแม่แต่สักน้อย

ตุ๊กตาแก้วผลาก.

พ่อแม่ได้เลิศเลี้ยงเลอ ให้สมเขมรแทททที่เสวาลีร้อย.
แต่ว่าจงให้หาเลี้ยงตาตอม. ความรักของลูกสุดจะตกใจแสน.
อย่ากลัวเลยว่าแม่มีเป็นยักษ์ มาเกิดลูกรัก จงอย่าห้าม.
ก็จะอยู่จะไปก็ให้งาม เจ้าผู้ทรามรักร่วมชีวี

แขกโอ ดอม

ใจจะได้นารถตาของลูกรัก ไม่มีเหตุสิ่งใดขาดกันแม้จะหมน
ลูกไปพ่อได้พบพระชนนี จะกลับมาอยู่บุญพึงมารดา.

แขกมอญ.

อันพ่อแก้วของลูกแม่เจ้า แม่รักเท่านาลูกนา.
ไปแล้วไหนเลยจะกลับมา มาจากชาติจะเอื้อให้นาที
สิ้นบุญวาสนาของแม่แล้ว มันแก้ให้หลีกแคล้วเขาเหตุหนี
แม่ขอลาอาสัญชีพวันนี้ เข้าใจเถิดผู้ชีพีมารดา.
พระเวทมนตร์สิทธิ์ของแม่ให้ แม่จะเรียกเอาชีพเจ้าแล้วหนา
จงเชื่อพร่ำจำไว้เถิดชาวไทยทา.. รู้แล้วอย่าเจรจาให้ใครฟัง

สาวไทรเขมร.

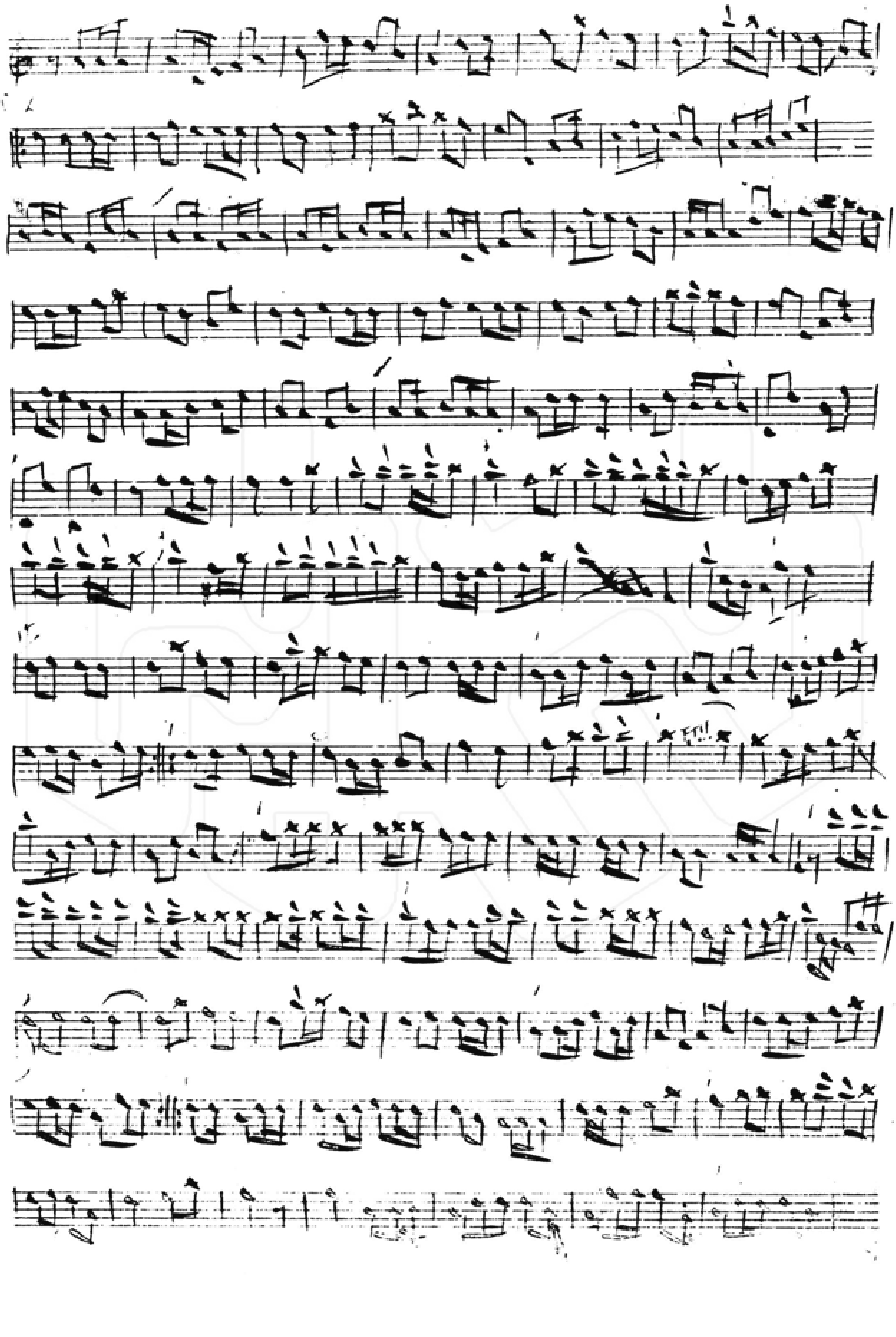
ว่าพลางนางพระนางเพื่อนเขียนว่าจัด ปลดสายปลดสายมนต์ขลัง.
ไว้ให้เสน่หะละลาน เชิงชั้นสั่งเรียกพระเสือร้องหวังดี
เมื่อเวลาอาตมาจบตาลัย. นพคลไปให้พลันเสด็จดั่งแต่ก่อน
ทั้งกลัวจะต้องสิ้นชีพวายลาไป จึ่งอยู่ให้กลับมาดังก่อน (ซ้ำ)

๑ เพลงยานี
(ลูกคู่)
(รับเชิด)

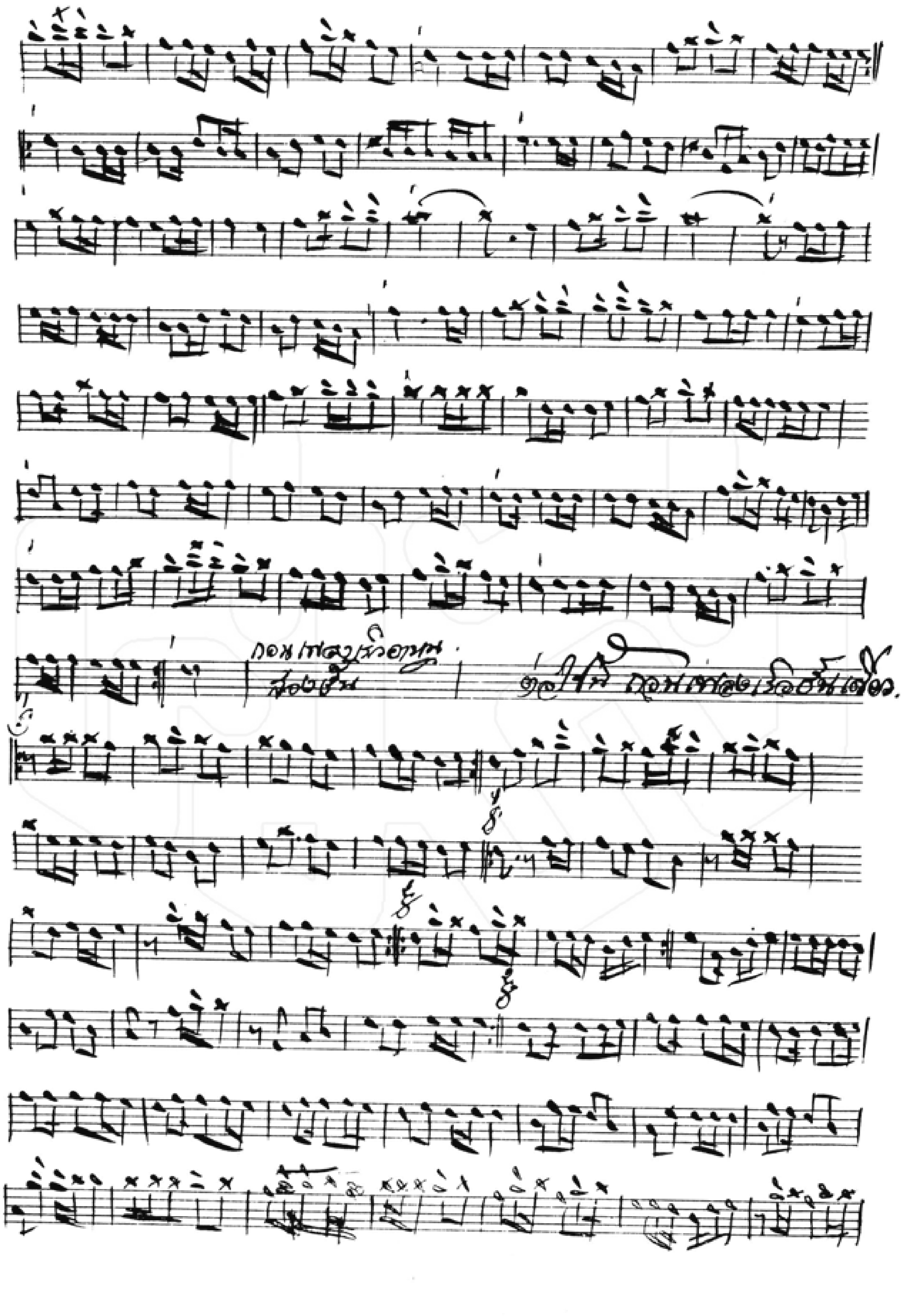

ท่อน ๑
ท่อน ๒

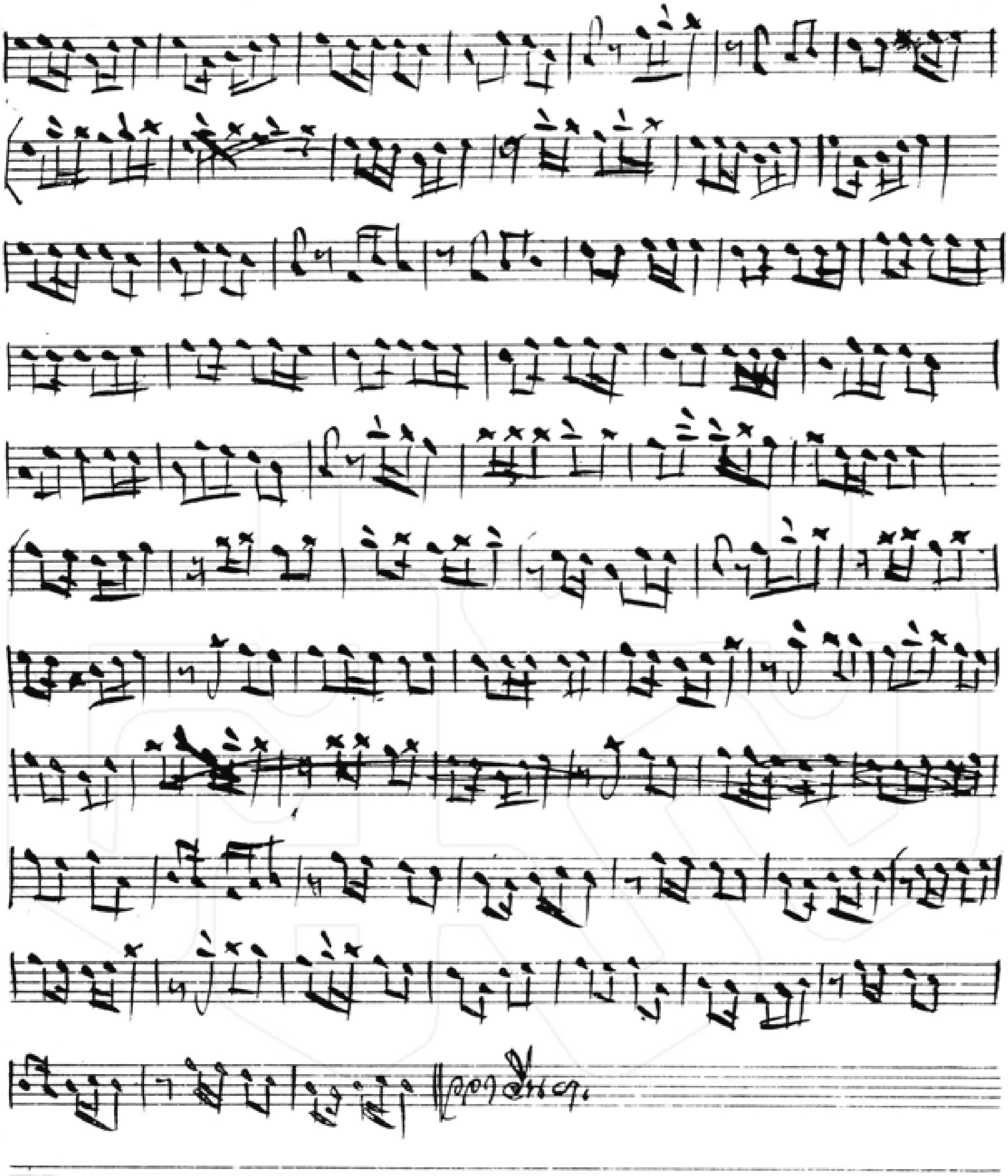

แต่มา อยู่ เมือง มาร
ไม่รู้ ว่า เป็น ตาย
ท่อน ๑
เสื่อม เพี้ยน

ตอนเพลงเรือ
สองชั้น
ต่อไปนี้ ตอนเพลงเรือชั้นเดียว.

พิมพ์ที่
บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด
70 ถนนราชบพิธ กรุงเทพมหานคร
โทร.2225555, 2219781
นายยอดยิ่ง โสภณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ.2527

ใบแก้คำผิดภายในเล่ม

หน้า	ย่อหน้า	บรรทัด	ข้อความที่ผิด	แก้เป็น
1	2	2	ใช้ทางน้ำกับ	กัน
2	2	1	ตามพ่อไปบรรเ ง	บรรเลง
2	3	1	ให้กำเนิด แก หวกเรา	แก่
2	3	4	เบ่อหน่าย	เบื่อหน่าย
2	3	6	เขา สามารถ	เราสามารถ
2	3	8	มีความมันคง	มั่นคง
3	1	5	เขียนโน้6สากล	โน้ตสากล
3	2	2	เล่าใ/ ลูกๆ	ให้
4	2	5	บ้านพี่ลิจิต	ลิขิต
4	4	1	ตลิดชีวิต	ตลอดชีวิต
4	3	1	เรียกร้อง	เรียบเรียง
5	1	1	พ่อไพ้ากเพียร	ได้หากเพียร
6	1	2	ศุขสาชล	ศุขสายชล
7	1	8	ปี่พาหาย์	ปี่พาทย์
7	1	10	พศ. 2466	พ.ศ. 2454
9	1	2	แตรวงทหารเรือ	มหาดเล็ก
9	1	3	วงปี่พาทยโกศล	วงปี่พาทย์พาทยโกศล
9	1	4	คนปี่ซองในครั้งนั้น	ซองวง